

specifikace: K řízení o žalobě, kterou se žalobce jako insolvenční správce dlužníka (na jehož majetek byl prohlášen konkurs), tedy jako osoba s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě dlužníka, domáhá vydání bezdůvodného obohacení na žalované, která v postavení (bývalé) spolčenice dlužníka, jako statutárního orgánu dlužníka, přijímala platby určené pro dlužníka, které si ponechala, jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

§ 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

§ 2 písm. e) a § 85 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (ZŘS)

Ncp 292/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **Ing. Aleš Klauďy**, IČO 67222544
sídlem Masarykovo náměstí 191/18, 405 02 Děčín
insolvenční správce dlužníka
Edl a partneři, v. o. s. v likvidaci, IČO 24203319
sídlem Na Zahradkách 268/18, 503 41 Hradec Králové
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Kolářem
sídlem Na Vinici 1227/32, 405 02 Děčín

proti
žalované: **P. H.**
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Řehákem
sídlem Domažlická 1256/1, 130 00 Praha 3

o zaplacení částky 360 417 Kč,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 37 C 1/2021, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.**

Odůvodnění:

1. Žalobce, jako insolvenční správce dlužníka Edl a partneři, v.o.s. v likvidaci, IČO 24203319 (dále i jen „Dlužník“, u něhož byl usnesením Krajského soudu v XY ze dne XY, č. j. XY INS XY/2016 - XY, zjištěn úpadek a na jehož majetek byl prohlášen konkurs), tedy jako osoba s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě dlužníka (§ 229 odst. 3 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů; dále i jen „IZ“), se žalobou ze dne 26. 3. 2019 podanou u Obvodního soudu pro Prahu 2 (dále jen „předkládající soud“) domáhá po žalované zaplacení částky 1 241 570,85 Kč (s příslušenstvím) s tvrzením, že mimo jiné uvedenou částku (v rámci celkové částky 3 147 015,30 Kč) žalovaná přijala na vlastní bankovní účet v období od září 2013 do dubna 2016 (respektive - ve smyslu upřesnění podáním žalobce ze dne 25. 7. 2019 - v období od 4. 9. 2013 do 11. 2. 2016), avšak „takto přijaté peněžní prostředky Dlužníkovi nikdy nevydala, nevyúčtovala, přičemž se pouze omezila na nedoložené tvrzení, že tyto peněžní prostředky použila na úhradu závazků Dlužníka“. Žalovaná přitom podle tvrzení žalobce měla být původně ohlášeným společníkem Dlužníka, jemuž bylo vydáno povolení k činnosti insolvenčního správce, nicméně dne 27. 6. 2013 Dlužníkovi doručila výpověď společenské smlouvy Dlužníka, čímž došlo po uplynutí zákonné 6 měsíční lhůty ke zrušení Dlužníka ke dni 31. 12. 2013; v rámci navazujících řízení vedených mezi Dlužníkem a žalovanou Krajský soud v XY usnesením ze dne XY, č. j. XY, nařídil předběžné opatření, kterým mimo jiné žalované přiznal oprávnění za Dlužníka právně jednat v rozsahu nezbytném pro obchodní činnost Dlužníka a pro řádný výkon funkce insolvenčního správce. Ze stavu zápisů v obchodním rejstříku se přitom podává, že žalované zanikla funkce společnice v postavení statutárního orgánu Dlužníka k 1. 1. 2014.
2. Předkládající soud usnesením ze dne 19. 1. 2021, č. j. 37 C 65/2019-309 vyloučil k samostatnému řízení věc o vydání bezdůvodného obohacení ve výši 360 417 Kč s tím, že jde o část žalobního požadavku, která se vztahuje k finančním prostředkům, jež měly na účet žalované dojít do 31. 12. 2013, t. j. před zánikem funkce žalované jako společnice Dlužníka (dále i jen „vyloučená věc“).
3. Předkládající soud postupoval podle § 104a odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), a předložil vyloučenou věc zdejšímu soudu jako soudu nadřízenému k rozhodnutí o věcné příslušnosti. Měl za to, že k projednání a rozhodnutí vyloučené věci je v prvním stupni příslušný krajský soud podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., neboť jde o spor vyplývající z účasti žalované v obchodní korporaci (Dlužníkovi). V této souvislosti odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 9. 2018, sp. zn. 27 Cdo 4163/2017 a na usnesení zdejšího soudu ze dne 8. 6. 2020, sp. zn. Ncp 396/2020 a ze dne 7. 5. 2020, sp. zn. Ncp 301/2020.
4. Žalobce k postupu předkládajícího soudu uvedl, že se jedná o mezní případ, ale kloní se k názoru, že se ustanovení § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř. na daný případ nevztahuje, neboť v projednávané věci je přítomna pouze souvislost s výkonem funkce, ale v meritu věci jde o věc obecné úpravy bezdůvodného obohacení, a tudíž se primárně nejedná o spor mezi obchodní korporací a jejím orgánem.
5. Žalovaná se k postupu předkládajícího soudu nevyjádřila.
6. Řízení se koná u toho soudu, který je věcně příslušný. Pro určení věcné příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 o. s. ř.). Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení (§ 104a odst. 1 o. s. ř.).
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.

8. Podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř. krajské soudy jako soudy prvního stupně rozhodují ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy a členy jejich orgánů nebo likvidátory, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce členů orgánů nebo likvidace.
9. Žalující insolvenční správce je od prohlášení konkurzu na majetek dlužníka osobou s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě dlužníka (§ 229 odst. 3 písm. c) IZ).
10. Veřejná obchodní společnost, kterou je dlužník, je obchodní korporací podle § 1 odst. 1, 2 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, a žalovaná byla do 1. 1. 2014 společnicí Dlužníka v postavení statutárního orgánu Dlužníka (jak plyne z výpisu z obchodního rejstříku Dlužníka).
11. Spor ve vyloučené věci o vydání bezdůvodného obohacení je sporem mezi Dlužníkem, jako obchodní korporací (k jehož majetkové podstatě nyní vykonává dispoziční oprávnění po prohlášení konkurzu na majetek Dlužníka insolvenční správce), a žalovanou, jako (bývalou) společnicí Dlužníka v postavení statutárního orgánu Dlužníka, přičemž jde o vztahy týkající se výkonu funkce žalované jako společnice Dlužníka, která v postavení statutárního orgánu Dlužníka přijímala na svůj účet platby určené pro Dlužníka, které si ponechala. K projednání a rozhodnutí tohoto sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř. (k tomu také usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 5. 2020, sp. zn. Ncp 301/2020 a ze dne 8. 6. 2020, sp. zn. Ncp 396/2020, veřejnosti přístupná na internetu pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud-v-praze/>, jakož i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 9. 2018, sp. zn. 27 Cdo 4163/2017, na která příležitostně odkázal i předkládající soud).
12. Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí této vyloučené věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy, a zároveň podle § 104a odst. 6 o. s. ř. rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze jako soudu věcně příslušnému.
13. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).
14. Není ale vyloučeno, aby se soud, jemuž byla věc postoupena jako soudu věcně příslušnému, zabýval případně otázkou své místní příslušnosti (§ 104a odst. 6 věta za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 26. dubna 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu